

Ел і Ева

КУПИТИ

Шістнадцятирічний Ел живе життям цілком звичайного американського підлітка. Він нічим не вирізняється у школі, а після уроків зависає з другом або підпрацьовує в кінотеатрі. Закохується без взаємності у недосяжних красунь та переймається вступом до універу. Батьки Ела розлучені, у кожного давно нова родина: у тата – в Україні, в мами – у США. Приїхавши до тата на канікули, Ел знайомиться з Евою – своєю «новою сестрою».

П'ятнадцятирічна Ева – дівчинка-вогонь, яскрава та імпульсивна. Тусується з рокерами, зависає в барі «Бочка» і кохає дорослого чоловіка: музиканта, звичайно. Ел і Ева – пізнають життя, дорослішають, помиляються, вчаться дружити, спілкуватися, переживають перші закоханості і перші життєві труднощі.

ЧАСТИНА I

Літо

1

Літак вкручувався у густий молочний туман, як болт. Ел не дивився в ілюмінатор. Він втупився в лупате око телеекрана. Цього разу не пощастило: екран навпроти його крісла був тріснутий і темний.

На сусідньому кріслі сиділа старенька пані, яка за весь політ не зняла капелюха, схожого на теплу панамку. Такі носять хайкери в довгих подорожах через гори Аппалачі.

Протягом двох тисяч миль суцільна спека змінюється то на вітер, то на сніг із льодом, тож треба, щоб спітніле волосся не вкрилося крижаною глазур'ю.

Бабуся поряд не була хайкером. У неї, мабуть, просто змерзла голова. Бабця дивилася жахливе сопливе «мило» й плямкала - то ланчем, то печивом, то булкою, що залишилася від ланчу.

Від навушників в Ела нили вуха, але щойно він їх знімав, чув шамкання, і в туалетах вічно було зайнято, і літак постійно трусило. Може, в Ела взагалі сьогодні непруха і цей залізний птах навернеться з десяти тисяч метрів точнісінько в термінал F аеропорту Бориспіль.

Уже десять годин Ел спостерігав на тріснутому й через це нечіткому екрані, як рухаються розмиті фігури у фільмах; точно як у горорі «Хижак», де чудовисько бачило живих істот кольоровими обрисами теплового поля. Елу подобалися старі частини, ще вісімдесят якогось року. Нові знімали вже конвеєром.

Монотонний рух кадрів нагадав про дім. А вдома щодня те саме. Наприклад, мама рядком викладає на стіл печиво «Орео» і видає по печенюжці на кожного. Білий наповнювач між чорними шайбочками. Ел

не любить «Орео». Але ні його, ні брата із сестрами ніхто не питає. Вони ще замалі, а він уже занадто дорослий — має пристосовуватися.

— У нас на кухні конвеєр, — каже мама з усмішкою, — усі їдять однакове й одночасно.

Від конвеєрів Ела нудить. Він давно вже просік, коли мама усміхається широко, а коли — тому що треба. В Америці всі усміхаються.

Ел нічого не має проти своїх сестер і брата. Він їх любить. Що ж він, не людина? Просто він терпіти не може життя за інструкцією:

Пункт 1. Ранкове божевілля

Коли трирічна Магнолія Дей не хоче вдягатися, її близнючка джилан, навпаки, тягне на себе все, до чого може дотягнутися, а п'ятирічний Сайрус сидить за величезним столом у їхній величезній кухні й дуситься пластивцями.

— Сайрусе, тебе нудить? — питає в нього Ел. — Йди до туалету, негайно.

— Ні, в мене все окей, все доб...

І — бує! — фонтаном на стіл, із клекотінням динозавра з «Парку Юрського періоду». У Сайруса алергія на лактозу. Тому його пластивці плавають у соєвому молоці. Якого ж дідька він блює від сої?

— Ма! — кричить Ел.

— Маммі! — репетує Магнолія Дей.

— Дурепа! — горлає Джиліан.

Мама зводить на Ела засмучені очі. Він обурено гарчить, підривається й тягне Сайруса митися.

Пункт 2. Школа.

Від Ела тхне дитячою блювотою. Хлопці з нього глузують. Називають «16 and pregnant», тобто як в емтвіш-ному шоу «Вагітні в 16».

Ел їх посилає, але його таки зачіпає. Ніякий секс із Кайлі йому не світить. І навіть якогось малесенького поцілунку не дочекається... Ага, фантазуй скільки влізе!

Такі призи виграють хлопці, які ходять на побачення, тобто у яких є досвід. Ел на побачення не ходить.

Кайлі сидить поряд із ним на англійській і стоїть через два ряди ботанів на хорі: вона співає, а він відкриває рота. Ел підписався на цей гробаний хор тільки заради неї. На щастя, пацани розуміють і не стібуться.

Хор — це місце для зануд або для таких зірок, як Кайлі. Талановитих і убивчо гарних. До якої групи належав Ел, він замислюватись не бажав. Кайлі ж було на інших начхати, навіть на популярних блонд. Її завжди пересуваються групою, яка нагадує ракову клітину, що їм показують на Science, — бурхливий сердитий клубок. Від клубка тхне солодкими парфумами і злістю.

Кайлі цілком нормальна. Вона сидить у кафетерії поруч із божевільною очкастою Сірі й навіть із нею розмовляє. Біля розпатланої, круглої, як бульба, Сірі маленька витончена Кайлі здається надзвичайною. Вона просто красуня: шоколадне волосся, очі, підведені темними сірими тіннями, від чого вони видаються ще світлішими й більшими, тонкі голі руки. Кайлі любить носити футболки з пуховою жилеткою.

Щось таке він відчував колись до Герміони Грейнджер, давно, років чотири тому, коли перестав дивитися кіно як казку й почав придивлятися, чи є в Герміони груди. Це було щось нове, бентежне, але прозоре, як чиста вода. Щось схоже на кохання.

Кайлі сказала йому:

— Ел, ти класний хлопець і ще зустрінеш свою половинку.

Господи, ну чого ж вона його не послала?! Чому не заткнула йому рота чимось вкрай образливим, як це зробила Кішона минулого року: «Пішов ти на хер, білий лизень!». Нічого «чорного» у відповідь Ел придумати не міг, хай і жартома. Та він і не збирався, бо за таке його батьків викликали б до директора наступного ж дня, а самого Ела витурили б зі школи на тиждень, а може, й надовше. Після такого все б змінилося - до школи він повернувся б уже іншим і в інше коло друзів.

Та й не друзів більше, бо звинувачення в расизмі — це клеймо, якого важко позбутися.

У школі, як на королівському подвір'ї, кожен має своє місце. А той, хто його втрачає, опиняється на нижчому рівні. Не так низько, як божевільна Сірі, але в жахливій близькості.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ